

CSONTOS MÁRTA

Visszárú

*Szókratész hátat fordít
nekem a pamlagon.
Nem lehetek új Xantippé,
nincs teleportálás, nem
illik a szerepcsere.*

*Ajkamon már avas a
vénuzi zamat, bőrömről
lekopott a Hold ezüstje,
combomon hiába feszül a
sztreccs, már csak aládúcolt
gazella vagyok termetemre.*

*A csomagolás alatt romlott az áru,
talán a szaga is olykor kellemetlen.
Hegesek a megszáradt pórusok,
mint kéreg alatt a pudvás szövet.*

*Lassan rám kerül a cédula: vissza
a feladónak, s a jegy már nem
menettérti, csak single ticket.
S egy láthatatlan kéz kiikszeli
a garancialevelet.*

A vén lepkegyűjtő

(Salvador Dalíval a tengeren)

*A lepkék árbohra fűzve feszülnek
észak-nyugati irányba, alvadt
tengerbe merül a Nap, s a vén
lepkegyűjtő tűhegyre szűrja magát,
hogy ő legyen a vezérpille a kollekcióban,
s egyszer, a nagy metamorfózisban
majd szárnyra keljen, mint tavasszal
az égi textúrába igyekvő madárhangok.*

*Köpenyét hiába tapogatja a kóborló
szél, még nem mozdul – magányosan
néz a kavargó homályba a felhők alatt.
Lehet, hogy már bánja, miért nem egy
virágoskertben ér véget földi pályafutása
egyetlen rózsára tűzve, ahonnan sziszifuszi
erőfeszítéssel próbálja a kozmikus fényben
birtokba venni a Lehetetlent.*